

ELŐFIZETÉSI ÁRAK

Egész évre.....	24 kor. (12 frt.)
Félévre.....	12 „ (6 „)
Negyedévre.....	6 „ (3 „)
Egy órára.....	2 „ (1 „)
Egyes szám.....	8 fillér (4 kr.)
Vidékre.....	10 „ (5 „)

Megjelenik mindennap
korán reggel.
Ünnep és vasárnap után is.

Kolozsvár, 1904.

Főszerkesztő: Dr. PAPP JÓZSEF.

Szerda, április 13.

UJSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG

KIADÓHIVATAL

Eggetem-utca 7., (Lyceum-nyomda.)

HIRDETÉSEK DIJA:

Négyesrög centiméterenként 8 fillér.

parosok és kereskedők kedvezményben részesülnek

Nyilttér soronként 40 fillér.

A legendás idők romjai.

Irt: Hentaller Lajos országgy. képviselő.

Budapest, április 12

Jász atyámfiai, a jászkerületi 48-49-es honvédegylet tagjai, ke-restek meg, nyujtanám be kérvé-nyüket a képviselőházhoz. Az ed-digi honvéd nyugdíj felemelését ké-rik. Megtettem! Kötelességem volt. Nem ezért, mert szülővárosomból, Jászberényből jött a kérvény. Ha-nem mert a régi, nagy daliás idők dicső katonái parancsoltak rám.

Romok hisz ők ma már! El-aggott, megtört, roskatag alkatuk, a kik 55-56 esztendővel ezelőtt vérről irták be nevüket a magyar história aranykönyvébe.

És mi volt a jutalmuk, hogy véreik hullásával védelmezték az orvul megátamodott alkotmányt és szabadságot.

A mikor a nagy küzdelem letört, leveretett, elárultatott; ugy részöket a német besorozta osztrák katoná-nak a straffkompániákba. Ezeknek legalább kidukált a lenung. Kaptak profuntot is. A többi országszerte tengődött, a hogy tudott. Várta, mig megvirrad. Várta, mikor lesz „szőlő és lágy kenyér.”

Hitte, bizott abban, hogy ez a nemzet fel fog támadni. S remélte, ha majd megjön újra az alkotmány, ha beüt a magyar világ, akkor a nemzet nem fog elfeledkezni leg-jobb fiairól; a nagy, dicsőséges csaták hőseiről és ezek özvegyei-ről, hanem nemzeti jutalom gya-nánt megadja nekik a jól megér-demelt jutalmat, az előre megígért „tisztességes megélhetést.”

Egyebet: ennél többet a jász-kerületi honvédegylet tagjai sem kérnek az általam benyújtott kérvényükben.

Hát tisztelt képviselőtársaim, ez nem pártkérdés! Ez egyszerűen a nemzeti becsület kérdése. Ez 1848. magyar kormány nevében Kossuth Lajos két izben tett kötelező ígé-retet arra nézve, „hogy a magyar nemzet tisztességes megélhetést, holtig való ellátást biztosít azoknak, kik a haza alkotmányáért fegyvert fogtak.”

Ez oly kötelezvény, melyet a

mult iránt tartozó tiszteletből a je-len köteles beváltani.

Ne adjunk jutalmat öreg hon-védeknek! Nem is adhatunk. Mert a nemzet szegény. De annyit köte-lesek vagyunk adni, hogy tisztse-ségesen élhessenek, hogy ne nyomor-rogjanak.

Ne csak a haza ellenségeinek adjunk nyugdíjakat. Ne csak azo-kat tömjük pénzzel, kik Ausztriát szolgálták akkor, a mikor e hősök a hazáért küzdöttek. Adjunk becsü-letes módot a megélhetésre az öreg honvédeknek is.

Ha a nyugdíjazottak vaskos kötetét átlapozzuk, még ma is sok szomorú, gyászos nevet találunk ott. Nagy emberek, kis emberek nevei vannak ott. Ezek egy része azért kap nyugdíjat, mert a szomoru időkben az osztrák császárt szolgált. Van ott nyugdíj, kegdyj, királyi jutalom, elismerés s az isten tudja, még miféle díj. Ezeket meg-szavazták 36 esztendő óta szó nél-kül. Megszavazta 1867. óta az or-szágyűlés sok ezer olyannak, a ki nem is lakik az országban. Sok olyannak, a ki 1848-49-ben Ma-gyarország ellen harcolt. Sok olyan-nak, a ki mint polgári hivatalnok szolgált Ausztriát. Vezette a musz-kát; lázította a szerbet; tüzelte az oláhót és konspirált a szászokkal. Sok olyannak, ki a mult század öt-venes és hatvanas éveiben, mint Ausztria vérebe, szidta, kinozta, üldözte, nyaggatta a magyart. Sőt még olyanok is, a kik a szomorú esztendőkből a jó hazafiakat, az igaz magyarokat hátrőnből csukat-ták, akasztófára huzzatták.

De én nem folytatom! Megirta ezt már sokkal szebben. Agyamnak rostjaiban felélénkűlnek azok a lán-gszavak, melyekben a legnagyobb élő magyar író a következőkben örö-kíti meg azt, hogy voltaképpen kik is huznak nálunk nyugdíjat:

„Magyarország pénzéből nyug-díjat adnak minden ellenségnek, minden árulónak. Janku, aki Zalat-nán kiirtotta a csecszopót, mert magyar lehetett volna belőle: Axente aki vérebe, lángba borította Nagy-Enyed magyar népét; a hóhér, aki hurkot vetett szabadsághőseink nyakára; a spión; az áruló, ki feladta

s elfogatta a hazafiakat; az idegen-ből ideszakadt Bach-buszár, a ki tizenhete évig kinozta, üldözte a magyart, pusztította Magyarország vagyonát, ez a sok semmiházi gaz-ember mind nyugdíjat huzzott és huz, mert Bécsért szolgált. És ezt a nyugdíjat mi fizetjük.”

— No hát ha ellenségeinket, halálos ellenségeinket fizetjük, meny-nivel inkább megérdemlik a tisz-tességes nyugdíjat hős honvédek.

Dicső csaták harcosai! daliák egykor, nemzeti hősök hajdan, kik-nek emléke nem mulik el, míg ma-gyar lesz e földön, kérestek jogos igazságos. És amit lehet, ügyetek-ben megteszünk, mert érezzük, hogy a nemzet törvényhozóinak er-kölsi kötelessége tisztességes meg-élhetésekről gondoskodni agg nap-jaitokra.

Ez a legkevesebb, amivel a je-len nemzedék tartozik a multnak!

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése.

— Express tudósítás. —

Budapest, ápril. 12.

Az első ülés.

— Próbahatározások a t. Házban. —

Az a kacér tündér, amelyik a politika apró csínytevéseit csinálja, ma megint viszcacsabította az udvarlót, akik heteken ke-resztül pihenték ki azt a sok izgalmat, a mit ez a viszony szerzett nekik. A cifra szalonból, ahol a mosolytól a drámai jele-nekig eljátszódott mindaz e székén, a melyik csak kopaszra teheti a dufürtű gavallérokat, kikerültek a gyönyörű, friss vidékre, ahol még Gabányi Miklós a hódító Don Juan. De minél közelebb az asszony, mennél jobban megkinozzák a hiveit, annál jobban vágyódnak vissza hozzá. S az első levélkére zsufolásig megtelt ma a par-lament díszes palotája.

Hogy örültek egymásnak a t. képví-selő urak, hogy szíves jóakarattal konsta-tálták egymásról, mennyire meghízta, ez csak természetes. De a kipihent tempera-mentumnak nem igen kellett az ilyen nyá-jaskodás. A pészdlő vének nem kell a köpölözés....

Ki is használtak minden alkalmat arra, hogy a formális ülés se muljon el ug, hogy Tisza István (ejnye, de meghí-zott ez is!) ne ráncolja össze a szemöl-dökét.

Pedig Perczel Dezső is sok tíz perces ülésre számított. Így azt hitte, bizvárs ráér, ha fél tizenkét óra után nyitja át meg. Először gróf Károlyi Tibort s Bónis Istvánt, a kolozsi képviselőt parentálta el, azután

Héderváry temesi mandátumáról tett em-lítést. Már oly rég történt a temesvári vá-lasztás, hogy szinte el is feledtük, de azért nem marad szó nélkül a granicsár megbízó-levéle.

— Mi lesz a parlamenti vizsgálattal? — kérdezte Kubik Béla.

Az elnöki bejelentések során a terger-nagy levele került sorra, amelylyel a par-lamentet az Erzhergog Friedrich nevű csa-tahajó trieszti felavatásra hívta meg.

— Kérjük az eredeti levél! — pat-tant fel Várady Károly.

Az első pillanatban nem tudták, mit akar vele. De aztán egyszerre nevetett az egész Ház. Vajjon milyen nyelven íródott meg az a meghívó.

...Hát magyarul. Nagy kacagás köz-ben konstatálták ezt, csak Gabányi Miklós kételkedett.

— Ki fordította le? — kérdezte.

— Ez az eredeti levél — mondta őszintén Perczel Dezső.

Még csak Madarász apónak volt meg-jegyzése: miért nincs annak a fura című hajónak (a nyelve beletörnék, ha kimón-daná!) magyar neve is?

Bács-Bodrog felirata az obstrukció ellen: ez a következő pont. Rakovszky István fel akart szólni hozzá, de csak akkor, amikor már az elnök kimondta az enunciaciót.

— Csak beszéljen! Az elnök hibája, ha nem tudjuk, hol tartunk! — rivalgott Kubik Béla.

Kuruc hangok hallatszottak, de Ra-kovszky lojálisan lemondott a szólás jo-gáról.

Nagyenyed fölírta a Házhoz, hogy a törvényeségi palotát ne Gyulafehérvárról, hanem Enyeden építsék. Arról, hogy me-lyik bizottság foglalkozzék a kérdéssel, va-lóságos vita támadt, amelyben Ugron, Po-lónyi és Tisza István vett részt. Végre is elhatározták, hogy két bizottság is baj-lódik vele.

...Azután az elnök előterjesztette a hol-napi ülés napirendjét, mely szerint holnap több kisebb törvényjavaslatot tárgyal a Ház. Polónyi Géza kifogásolta a napirendet, amely hiányos és kifogásolja, hogy Tisza nem terjesztette elő az i.ért munkapro-gramját.

Tisza István erre elmondta, hogy legjobban szeretne volna, ha most mindjárt az 1904. évi költségvetést intézhette volna el a Ház. De annak elkészítésére még he-tek kellene, addig a következőképpen java-solja a Ház munkaprogramját. Először kerüljön sorra a vármegyei tisztviselők és jegyzők fizetése, kapcsolatban a hagyatéki törvény módosításával, a civilista főleme-lése, (Nagy zaj a baloldalon) a beruházás és az alapítványi helyekről szóló törvény-javaslat. Ezek után kerülne sorra a német és az olasz kereskedelmi szerződésről szóló törvényjavaslat.

Polónyi Géza: Eszerint nem lesz az idén költségvetés.

Az ülés egy órákor végződött.

Az Emke egy havi élete.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, április 12.

Az Erdélyi Magyar Közművelődési Egylet igazgató választmánya tegnap dél-után tartotta meg rendes havi ülését a vá-rosháza közgyűlési termében. Az ülésen gr. Bóldi Ákos elnök, a jegyzői tiszlet Kovács Dezső, majd Fekete-Nagy Béla látták el.

A jegyzőkönyv felolvasása és hitelesi-tése után Csernátóni Lajos közzönő levelet terjesztette elő az elnök. Csernátóni Lajos szolnokdombokai tanfelügyelőt és Emke jegy-zőt a királyi tanácsosi címmel tüntette ki (ő felsége. Ezen alkalomból meleg hangu üdvözlő levelet intézett hozzá az Emke. Ezért mondott köszönetet Csernátóni.

Ezután Sándor József alelnök-főtű-tár terjesztette elő jelentését az egyesület mult havi életéről.

A jelentés elején megemlékezik a földmívelésügyi miniszternek a széki ügyek előbbrevitele érdekében tett intézkedéseiről.

A miniszter a mult évben megtartott széki kongresszus munkálatait tanulmány tárgyára tette és az ott előfordított javasla-tokból kivonatol is készített magának. E kivonatokból 10 darabot az Emkének is küldött. Az iroda az érdeklődőknek kész-séggel bocsájt rendelkezésre a kivona-tokból.

A központi iroda 5000 gyűjtőívett bo-csátott ki, melyben Körösi Csoma Sándor-nak, Körösiön felállítandó szobra javára, adakozásra hívja fel a közönséget. Főtűtár reméli, hogy a jövő nyárig össze fog gyűlni akkora összeg, melyből a szobor felállítását eszközölhetik.

Gróf Kun István Algyógyról értesítette az irodát, hogy az egyesületnek algyógyi birtokán petroleum forrás van. Az értesítés alapján az iroda sürgős felterjesztést tett a földmívelésügyi miniszterhez, honnan egy szakértő ki is szállott Algyógyra, de ott petroleumot nem talált.

Vida Ilona színésznő, ki az oláh nem-zeti színháznak volt tagja, az Emke költ-ségén elvegette Rákosi Szidi színésziskolá-ját és ott jó sikerrel le is vizsgázott. Az Emke elnöksége lépéseket tett Megyeri Dezső igazgatónál, hogy szerződtesse Vida Ilonát. Megyeri azonban kitért a kérés teljesítése elől.

Ezután a forgalmiokról tett jelentést a főtűtár. Tagsági díjakból közel 3000 ko-rona jött be, mely összegnek nagy részét új tagok fizették be. Mult hó folyamán a te-

arcu, fekete szemű pasztor leányt, ki vigan dalol valami régi- régi gyermekdal.

A fejedelemasszony azonnal odaszó-lította a juhaitól a maga színe elé. Leányom, szólott hozzá nyájasan, add el nekem azt, a miből eddigi életedben soha nem láttál szűkséget. Én mindazt megadom neked, a mit csak kívánsz érte. A fiatal parasztleány, a kit bizony nem nevelték udvarmesternek, ugy elkacagta magát erre, hogy csak ugy harsogott. — No bizony vélté — mi nagyon szegények vagyunk. És mindenből ugyancsak szűken vagyunk. Hát mi legyen az, nagy-asszonyom, a mit főlem kívánsz. Mivel pe-dig a fejedelemasszony csak biztatta, hogy csupán azt, a miből eddig nem volt soha szűkségem, én megértettem vele, hogy nem kell semmit adnia, csak jóakaratot, hát az én szép pásztorleányom vigan csa-pott a fejedelemné fehér tenyerébe és még vigabban dugta kebelébe azt a sulyos er-szényt, mely telisdel tele volt aranypénzzel, azért a semmiért, a mit a fényes nagy uri asszonynak eladott. De legjobban örült mégis annak a piros kövű gyűrűnek, a melyik olyan volt, mintha egy ragyogó vércsepp esett volna rá. A fejedelemné ezt az ara-nyakra ráadásul adta neki azzal az ígér-et, hogy ha valamikor segítségre szorul, csak jelenjen meg vele az udvarban és tel-jesül a vágya. Hanem a kis pásztorleány most nem gondolt a fejedelemasszony ígé-retével. Inkább csak azon járt az esze, mennyire csodálkozik majd apja-annyja a kincsek és mennyi irigye lesz neki a ta-lusi leánypajtások között, ha a Katalin-napi bucsun szép új selyemszoknyában fog tá-ncolni Tamással, a béréslegényvel, akinél szebb legény nincs az egész környéken. Mek-kora lett a pásztorleány (a kit rövidesen Magdolnának nevezünk) buja, mikor Tamás-nak hirt-hatva sem volt a bucsun és azután nem láta senki többé. Nagy sokára jött meg a híre, hogy a toborzók fogták el és

magukkal vitték katonának. Nagy lett erre, mondom, Magdolna buja. Elfelejtette az éneket, a kacajt, a selyemszoknyában sem tudott gyönyörködni többé, csak sirt, sirt keservesen, csak úgy folyt a könnye ölébe és összekulcsolt kezére. Szinte könnybe fű-rdött a piros kövű gyűrű. A mint le kellett róla törlni a könnyeket, Magdolnának szívébe ötlött, hogy mit mondott neki az a jószágos fejedelemné, mikor a gyűrűt adta. Hogy forduljon hozzája, ha valami bajban leszen s ő, a fejedelemi hölgy segít rajta.

Magdolna elszánta magát, hogy felke-resi a fejedelemi székvarost. Az apjától ugy bucsuzott el, hogy szolgálata szegődik pénzt szerezni. Valójában pedig a hosszú vándorutra ment. Közben szolgált is, nap-számba írta, hogy kenyerre legyen, mig végre elérte a fejedelemi kastélyt. Akkor is nem akarták bebocsátani, pedig ünnepelőjé-ben volt. De végül sok románkódásra mégis beeresztette a strázsá és a testőrök had-nagya el vitték. Hogy a fáradt, utas lány fölnevezett az aranyruhás főuraságra, eláll a szíve verése. Mert a testőrök vezetője nem volt más, mint az elveszettnek hitt kedves, a szép béréslegény. Magdolna menten megismerte, és ahogy megismerte, egyszerre azt is megtudta, hogy mit vett tőle a király-asszony azon a ködös novemberi reggelen, mikor találkoztak az aranyos hintóval: a szerelmesét és a jó kedvét. Tamás is föl-is-merte mindjárt Magdolnát, bár a keserves vándorlásban el tellett egy pár esztendő, a sanyarúság lefogasztotta, a nap heve le-égette e leányt, aki elfeledte a dalt, a ne-vetést meg a táncot azóta. De Tamás mégis ráismert és szívében fölébredt a régi sze-relem.

A nő: Ne monda.

A férfi: De igen, mondom, fölébredt benne a régi szerelem. Megfogta a lány ke-zét, levonta róla a vércsöppes gyűrűt, az-

TÁRCA.

Ök.

(Claude Verlet.)

A nő.

A férfi.

(Történik az ehédlőben, délelőtt.)

A férfi: (ibolyacsokrosan, új tavaszi felöltőben, benyit és kezét csókol.)

— Jó reggelt. Hogy aludt?

A nő: (félleg letekint, félíg ül, vörös pongyola van rajta, igen csinos, csak egy kevéske szenvedő.) Jaj, hagyja, sehog. Az éjjel egy percre sem nyughattam, mint minden premier után. Ma meg szörnyű fő-fájásom van.

A férfi: Akkor nem zavarom.

A nő: Maradjon. Jól esik ilyenkor az ember szó. Beszéljen valamit.

A férfi: Ezuttal nem tudok semmi pletykát.

A nő: Ki törődik vele? Mondjon bár-mit a mi éppen eszébe jut.

A férfi: Legfőlebb valami gyermek mesét mondhatnék mostan.

A nő: Lássá, azt sem bánom, csak csillapítsa a szavával az én gonosz ide-gemet.

A férfi: Mivel kívánja, (leül) legyen. Tehát volt egyszer egy király.

A nő: Az a bizonyos öreg király, aki nélkül nincs mese mondás?

A férfi: No lássa! Mondtam, én nem tudok mesélni.

A nő: Mindegy, folytassa, hisz ez csak efféle ártatlan közbeszólás volt. Volt egyszer.

A férfi: Ha ugy vesszük, nem is volt király, csupán hübéres, de ez nem határoz. És nem is volt öreg, csak beteges.

A nő: Ejh!

A férfi: Parancsol?

A nő: Kérem szépen: folytassa.

A férfi: Tíz esztendő telt el már be-teg ágyon ez a fejedelem. Szolgák, orvosok, betegápoló, apácák forgatták szarvasbőr lepedőkön lábzan égő testét. Tudósok, tá-nácskozók, veszekedtek fölőtte nap-nap után és a székvaros püspöke minden hé-ten föladta rá az utolsó kenetet, mig a hitvese éjszakákon át azon imádkozott szo-rongva, hogy a halál már váltáná meg hosszú szenvedéseitől. Mikor aztán a tize-dik kínos pünkösdvásárnapon a fejedelem csakugyan kimult és kiskoru fiára hagyta a trónját, a fejedelemasszony egyszerre szörnyű elhagyottan állott e rideg világon.

A nő: Ez a fejedelemné mindenestre gyönyörű szép volt és mint harmadik fele-ség oly fiatal mint a harmat. Mivel ez már a mese királynék szokása.

A férfi: Minek haragszik a szegény mese királyné? Hiszen, nem ők okozták a fejfájását. Hanem hogy folytassam a me-sétet előre kimondom, hogy az én feje-delemi özvegyem nem volt szebb, mint más asszony, aki idelelt a szürke világban jár. És nem is volt fiatalabb, mind azok az asszonyok szoktak lenni, kik tíz éve fele-ségek. Mondjuk amolyan Faust forma kor-ban volt, vágycakra meg ifjú és játszan-i vén. Szóval mert a fiát nevelték a papok, a tartományt kormányozták az ország vé-nei, a fejedelemnének nem maradt semmi dolga. Unta magát és mentül inkább telett a gyász ideje, annál kínosabb volt rá az élet. Egy szép napon...

A nő: Szép napon...

A férfi: Egy szeles, esős őszi napon — akartam mondani, — a fejedelemné, a ki kísérletezett minden lehető szórakozással és nehezebbnek érezte a szívét mint valaha, fölkereste azt a remete kunyhót, mely az ország határán állott.

A nő: A remetekunyhóban persze egy öreg varázsló lakott?

A férfi: Miért találta mind? Nem öreg varázsló volt az, hanem egy bábijós fiatal asszony. Amolyan boszorkány féle, a ki mint az emberek mondták róla, minden bajra tud orvosságot. Ez elé az asszony elé járult keserves panaszával a fejedelemi öz-vegy. Elmondta az árvaságát, a bánatát és nagy jutalmat ígért a vajikas asszonynak, ha bír segíteni az ő mélységes szomorúsá-gán. A boszorka belenezett a fejedelemné szemébe azután így szólott hozzá:

— Asszonyom, te panasszal beszélte-dtél a filmet és még sem tudtad megmon-dani, mi legyen a bajod. Nekem erre nincs semmi szükségem. Szavad nélkül tudom, miét szomorúsz. Te soha ez életben nem tudtad mi a szerelem. Tizenhét éves ér-in-tetlen szűzből lettél egy soha nem látott ember hitvese s a feleségből hamar átfor-mált az urad nehéz nyavalyája betegapo-lójává. Most keresnéd a szerelmet s addig nem is leszel boldog, amíg rá nem találsz. De te hiába keresnéd, mert aranyalkikában nevelték és ottan nem tanulhattál a legény-fogást. Ezért mondom, fogadd meg szómat. A mint az első vig, szép parasztlányt meg-látod, a ki az utadba akad, vedd meg tőle azt, a miben eddig sohasem szenvedtet szűkséget. Azzal imádkozzál egy Miatyánkot és hajts haza. A végzet majd utadba hozza a megváltó szerelmet.

A fejedelemasszony tehát utra kelt. Három nap, három éjjel át ment, mendegélt de sehol sem találta azt, a mit keresett. Ha szép parasztlányt látott az nem volt vig, ha meg vig akadt a szeme elé, az nem volt elég szép. A negyedik nap reggelén, hogy kiűtötte fejt a nap az ég felhő függönyé-ből, széles jókedvű nótázásra ébredt a feje-delemasszony. Ki néz az aranyos hintó ablakán. Hát kit lát? Egy gyönyörű piros

Schuster Emil

Norinbergi, diszmű, játék, sport, vadászati és fényképészeti kellé-
kek áruháza.

Kolozsvár, Mátyás király-tér.

(Gróf Rhédey-palota.)

Telephon: 183. Telephon: 183.

mesvári gyűjtőgyár 500 koronát, a Flóra gyertyagyár 72 koronát küldöttek be, míg az Emke padlófénymáz után 755 korona 67 fillér jött be... Dr. Reiman Károly orvos végrendeletileg 1000 koronát hagyott az egyesületre.

Krottenfus Pál osztrák pénzügyekért felelős miniszter az Emke cégére alatt hozta forgalomba gyártmányait. Az Emke a magyar kereskedelmi miniszter után az osztrák kereskedelmi miniszter által a cég visszaéléseinek megszüntetését kieszakozta és így az osztrák gyár Emke kaszkát többé nem árusíthat.

A főtitkár megemlékezett még arról a cikkről, mely a „Budapesti Hírlap”-ban az oláh pénzintézetek kulturális tevékenységét fejtegeti. A cikk adatokkal mutatja ki, hogy egyetlen erdélyi oláh pénzintézet annyit áldoz kulturális célokra (természetesen oláh kulturális célokra) mint maga az Emke. Ezzel szemben az összes erdélyi pénzintézetek csak 3000 koronát adnak közmívelődési célokra. Ennek folytán főtitkár indítványozza, hogy a hazai pénzintézeteket nagyobb mérvű kulturális tevékenységre hívják fel. Az indítványt a választmány egyhangúlag magáévá tette és kivitelevél az elnökséget bízta meg.

Ezzel főtitkár be is végezte jelentését, melyet a választmány tudomásul vett.

A távollevő főpénztáros helyett Székely Ákos ellenőrt jelentette elő a pénztári jelentést. A pénztár forgalom március hónapban közel 20.000 korona volt. Az egyesület vagyon március végén 2.900.343 kor. 90 fillér, szaporodás 7313 kor. 34 fillér.

A pénztári jelentés tudomásul vétele után a folyó ügyekre került a sor. Ezek kapcsán először az 1904. évi költségvetést fogadták el a választmány. A költségvetés szerint az egyesület elkölthető bevétele 165.192 kor. 56 fill. Ebből tanügyi célokra 132.237 kor. 41 fillér van kiadva, az előirányozva. A fennmaradó 32.955 kor. 15 fillérből 29.416 koronát 13 tételben különböző címeken adnak ki. Pénzmaradványul 3538 kor. 85 fillért tüntet fel a költségvetés.

Ezután főtitkár javaslatára egyhangúlag, nagy lelkesedéssel mondták ki, hogy dr. Haller Károly 40 éves tanári jubileumán tisztelettel vesznek részt és képet megfestetik. Végül apróbb ügyek elintézése után elhatározták, hogy az egyesület tövisi birtokát 10.000 koronáért eladják s ezzel az ülés véget ért.

Pártértekezletek.

Barta Ödön tisztázása.

— Távirati tudósítás. —

Budapest, április 12.

Hetek óta az Ugron-párti sajtóban tendenciás gyanasítások jelentek meg a függetlenségi és 48-as Kossuth-párt, egyik kiváló tagja: Bartha Ödön ellen. E gyanasítást természetesen éppen azok üvöltöttek világgá, akik csak azért nem bocsáják áruba a politikai becsületüket, mert már azt régen elvesztették vagy eladták; akik zabot szállítottak, takarékpénztárakat

zal kézen fogva elindultak a nagyvilágba. Mentek, mentek, amíg nem érkeztek meg a majorkukba, ahol Magdolna újfent megtalálta a régi kedvét.

A nő: És a fejedelmesszony? Mit lett vele?

A férfi: Mindenesetre nagyon csodálkozott, mikor ott találta asztalán a pásztorlány gyűrűjét, a szép Tamás pedig elűnt. Csodálkozott rajta, busult is, de egyszerre megértette a dolgokat. Belátta, hogy szerelmet venni nem lehet. Különben is hibás volt a szerződésük a leánnyal, mivel nem volt a parolán keresztvetés; ezt elfeledte és ki tehet róla, hogy nem lett érvényes.

A nő: Eddig van a mese?

A férfi: Eddig és nem tovább. Fáj a feje még?

A nő: Igen, az ön meséjétől fáj csak igazán. A beszéd elég világos. Magdolna az az én Márta kuzinom, ön pedig Tamás. Én volnék a rövid eszt fejedelmé. Közönöm. Ettől a neveletlenségtől megkímélhetett volna.

A férfi: Ez borzasztó, hogy kicsoda ocsmánya neveltelenséget tulajdonít nekem. Holott csak ostoba voltam, mikor az ön parancsára egy hülye mesét mondtam el. Ime, jóvá teszem a hibámat és elmegyek. Isten vele! (megindul.)

A nő: (egész a küszöbön nézve kisérti szemmel. A mint a szobából kilépett, rákiált): Gaston jöjjön csak vissza. (majd felkel és utána fut.) Maga elmegy, — így!

A férfi: (visszaforul) Elmegyek és ne féljen, nem is térek többé vissza.

A nő: Egyetlen jó szó nélkül képes válni tölem? Még csak a kezét sem adja ide?

A férfi: Ha parancsolja...

A nő: És, és megbocsát. (Kézet fognak). Nehogy a kézfogás érvénytelen legyen (keresztet vet a férfi tenyerébe). Rádom a hiteles pecsétet.

A férfi: És én is (főlé hajol az asztalnak és megcsókolja). Ez az igazi érvényes parola.

Ford. Gil Blas.

kergettek csödbe, biztosítási provizóióért kifizették és egyszerre irtak nagy fizetésért kormánypárti és ellenzéki cikkeket. Tehát ebből a táborból dobálták a szennyet Barta Ödönre, azt állítván róla, hogy a kormány protezsálja őt, a „Kisbirtokosok országos földhitelintézetének” igazgatói székébe.

E rágalmozó híresztelésekkel szemben Barta Ödön ma tisztázta magát az ellene emelt perfid vádak ellen. S a Kossuth-párt a legfényesebb elégtételt szolgáltatva a megurcolt képviselőnek: bizalmát fejezte ki iránta, amint hogy az másképp nem is volt képzelhető. Budapesti tudósítónk a következők táviratozza a Kossuth-párt mai értekezletéről:

A függetlenségi és 48-as Kossuth párt ma este 7 órakor népes értekezletet tartott.

Barta Ödön bejelenti, hogy hosszú idő óta foglalkozik a „Kisbirtokosok országos földhitelintézetének” működésével és azzal, hogy miként lehetne ez intézet munkásságát kifejleszteni olyképen, hogy az a kisbirtokosok érdekeit a mostaninál hathatósabban támogatná. E munkálkodásáról tudomást szerzett Neményi Ambrus, az említett intézet egyik vezető férfa, a ki ajánlatba hozta neki: lépjen be az intézet igazgatóságába és ott gyakorlatilag valósítsa meg terveit.

Ő azonban a felajánlott igazgatósági tagságot — politikai okokból — nyomban visszautasította. Ezt a tényt kommentálták a rosszakaratú rágalmozók olyképen, hogy a kormány protekciójával akar bejutni az intézet igazgatóságába. Felolvassa Neményi Ambrusnak egy hozzá intézett levelét, melyben megértesíti a Barta által előadottakat és egyben sajnálatát fejezte ki a felett, hogy Barta Ödön ily kellemtelen helyzetbe hozta.

Krasznay Ferenc: Teljesen tisztázottnak látja Barta Ödön szereplését, ennél fogva ajánlja, hogy a párt fejezze ki nagyrabecsülését és bizalmát Barta Ödön iránt.

Polónyi Géza azt óhajtán, hogy minden kétféle elosztásra céljából küldjenek ki egy vizsgálóbizottságot az ügy megvizsgálására. Ulay Lajos feleslegesnek tartja, azt és ajánlja, hogy szavazzanak bizalmat a megbántott párt-tagnak.

Rátkay László hasonzeilemü felszólalása után

Polónyi Géza visszavonta indítványát, mire a párt egyhangúlag bizalmat szavazott Barta Ödönnek.

A holnapi képviselőházi ülésen a vármegyei tisztviselők fizetésrendezésére vonatkozó törvényjavaslatnál Szalay László fejti ki a párt álláspontját.

A Kolozsvári rendőrség újabb botránya.

Véresre vert rendőrbiztos.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, április 12.

Lapunk mai számában megemlékeztünk volt arról a csinos kis botrányról, mely vasárnapra virradó éjjel a kolozsvári rendőrség ügyelete szobájában játszódott le. Wéber László és Kallós Béla rendőrbiztosok között. Már maga ez az eset is a legmélyebb megbotránkozásra adott okot s igazolta mindazokat a bírálatokat a melyek a rendőrségnél uralkodó tarthatatlan és szegényes állapotok elítélését tartalmazták. A főkapitány minden egyes esetben jogságot kapott a sebhöz, melyet az időközönként felmerülő rendőrségi skandalumnak kapcsán az egész rendőrségi szervezet testén állítólag a sajtó ütött. — Holott már a kezdetek kezdetétől sebezhetetlen volt a mi rendőrségünk, mert a születés percében a szétzúllás fékelyei borították el egész testét. Ezek a sebek terjedelemben már nem növekedhettek; csak mind mélyebben és mélyebben ásták be magukat a pusztulásnak indult szervezetbe, melynek most már könnyen a végfelfoszását eredményezték. A teljes bomlás első jelensége a vasárnapi klasszikus jelenetben nyilvánult, melyben a rend hivatott és fizetési örei kardot rántva rohantak egymásra s csak az alant rendőrlégénység közelbepése gátolta meg, hogy súlyosabb következményekkel járó eredménye nem lett a páros viaskodásnak.

A kik értesültek erről az esetről, abban a véleményben voltak, hogy ez már a rendőri botrányok szuperlatívusza, mely utolsó fejezetét kell képezzé rendőrségünk „krónik skandalóz”-ének. Amde ez a feltevés hirtelen ábrándnak bizonyult, mert feledezték, hogy nálunk sohasem lehet tudni, hogy a rendőri skandalumok mikor érik el azt a

csimboraszszot, melynél nagyobb már nem jöhet.

A kolozsvári rendőrség nem ismer határt akkor, mikor a botrányok terén kell eredményt felmutatnia. Beigazolta ezt már nagyon sokszor, mikor azt hittük, hogy a rendőrségnek botrány teremő-ereje elérte a lehető legnagyobb eredményt. Ezt a véleményét tápláltuk a vasárnapi eset alkalmából is. De ismét reánk cáfoltak a megszégyenítettek, mert az ami ma délelőtti történt, az felülmúl minden emberi fantáziát...

A vasárnap történt eset idylli jelenet a ma délelőttiékhöz viszonyítva. Ma már botok működtek, koponya hasadt s a sebekből csak úgy ömlött a vér... és hogy a kép teljes legyen működésbe léptek a mentők is.

A páratlan esetről a következőkben számolunk be:

Csoma Bálint rendőrségi fogalmazó a délelőtti folyamán, a vasárnapi botrány ügyében, Kallós Béla rendőrbiztos hallgatva éppen ki az inspekciós szobában, midőn tíz óra tájban belépett Wéber László rendőrbiztos, kezében bikacsokkal. Midőn megpillantotta Kallóst, botjával fejére vágott. A hatalmas ütés Kallós koponyájának jobb oldali részét érte s pillanat alatt az ütés nyomán támadt nagy sebből megindult a vér, mely egyszerre ellepte a megsebzett rendőrbiztos arcát. A váratlan inzultusra Kallós kirántotta kardját, de nem használhatta, mert a jelenlevők megakadályozták. Eközben még kétszer sujtott botjával Wéber, nagy ütést mérvén Kallós vállára és fejére. A sebesültet a telefon értesítésre kivonult mentők vették ápolás alá s bekötötték Kallós súlyosabb természetű sebeit.

Wéber László a verekedés színhelyéről dr. Kossa Elemér bünygyi kapitányhoz ment, kinek bejelentette, hogy a vasárnap történtekért elégtételt vett magának.

Ez a legújabb »epizód« rendőrségünk életében, a maga száraz valóságában. A ki arra van hivatva, hogy más életbiztonsága felett őrködjék, az hivatalára ellen a tetlegesség terére lép.

Áll ez mindkét rendőrbiztosra, de áll különösképpen Kallósra, mert tudvalevőleg vasárnap ő volt az, a ki Wébert tetlegesen bántalmazta. Ennyire megfélemezni nem szabad soha egy rendőrtisztviselőnek. Wéber — mint mondták — csupán elégtételt szerzett magának az előző sértésért. Hogy azt ily módon tette, azt nem helyesítheti senki, de erre is áll az a tétel: »aki szívet vet, vihart arat.« Kallós inzultálta Wébert, most pedig emez tette meg ugyanazt Kallóssal.

Ez az eset mindenestre jellemző a rendőrség szellemére, melyen végre gyökeresen változtatni kell.

Mert elérkezett már a tizenkettedik óra, hogy egyszer már komolyan fontolóra vegye ezt az ázsiai állapotot városunk bölcsmagistrátusa is s állítson a rendőrség élére egy olyan embert, ki talpig ember s ki nemcsak reprezentál, hanem tekintélyt is fenn tudja tartani. Nem a botrány két hőseiben kell a hibát keresnünk, hanem a vezetőségben, mely a maga egyéniségének, szellemi erejének, cselekvőképességének és izlésének bélyegét nyomta rá az egész szervezetre. A ki nem képes hivatását betölteni, az ne foglalja el azt a helyet, melyen teremteni kell és nem rombolni. A kinek nyomában mi eredmény sem mutatkozik, hanem csak pusztulás, az adjon helyet az arra érdemesnek. Semmiféle mellék tekintetek nem korlátozhatnak a gyökeres orvoslásban. Új rendszert akarunk már egyszer, új vezetőséggel. De ne csak a név legyen új, hanem a jellem is. A Deák-rezsimet megbuktatta az utcai forradalom. A mostaninak véget kell vessen a rendőrbiztos vérrrel megpecsételt belső erjedés. Tovább már ne ámsuk és ne ámsítsunk magunkat. Mert különben sem vagyunk, sem életünk nem lesz biztonságban. Még akkor sem, ha a főkapitány mindennap beírja is az inspekciós könyvbe, hogy »a rendőrségnél megtartott hivatalos vizsgálat mindent a legnagyobb rendben talált.«

Kézrekerült alföldi rablóvezér.

A legújabb „Rózsa Sándor.”

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, ápr. 12.

Az újabb idők hírnemes betyárja Bácskában, a nép nyelvén Kánya Jósának nevezett betőről és tolvajról volt, aki a szomszédos megyékbe is átrándult, amit az bizonyít, hogy három törvényszék is körözötti már jó ideje.

Múlt évben Óbecsén tartózkodott s dacára, hogy odavál ember, mégis hónapokig nem tudták hol van, merre rejtőzik. Mikor azután kitűdtek, 5 csendőrs és egész csapat rendőr vette körül a házat, hogy elfogja, még sem bírták elcsipni; az esthőmályban, bár utána lölettek, elmenekült. Azóta nyoma, hire veszett. Néha hallatszott, hogy a moholi határban bujkál, a környék-

beli lopásokat neki tulajdonították és nem is hiába, mert vasárnap Moholon el is fogták és kézrekerült most már az egész banda, melynek 6 volt a feje, vezére.

Nagy Barna József „Kánya” valóságos Rózsa Sándorja volt a vidéknek. A nép a híres Macsvanszkiával, a szintén bácskai eredetű haramiával hasonlította össze és csoda dolgokat beszéltek róla. Így, hogy nem fog rajta a fegyver, nem megy testébe a golyó és elund bújni egy szál kukorica mellett is, úgy hogy a csendőr szeme nem látna. 10—12 évi fegyház után kezdte meg újra veszedelmes működését Óbecsén és környékén. Mintegy három év előtt elfogta az óbecsei csendőrség, elkísérték Nagy-Becs-kerekre s utközben akkor valahogy sikerült kiszabadulnia. Azóta országosan körözik s fejére magas díj is van kitűzve. A betyártársaság többi tagjai: Utasi András adai gyepester és neveit fia: Rózsa Antal, továbbá Hegedűs Mihály, Hegedűs István és Guba János óbecsei és petrovozelői, többnyire 5—10 évi börtönt viselt emberek.

Elfogatásához a nagyszombati éjjeli lopás szolgáltatta a nyomot. Ekkor éjjel betörték Mannheim Simon moholi belső szállások közti tanyájára s ott a lakó bérresteről malacokat akartak lopni, de mivel ez szerencsésére éppen eladta a malacait, megelégedtek a tolvajok a tanyán levő szénával is, ebből felpakoltak egy kocsi s mint a nyomokból kiderítették, az adai tiszapart felé vették útjukat.

Az adai gyepester tiszaparti lakásán tanyázott a banda — ép huszárt napján — midőn a rendőrfővezető rájuk bukkant. Heves harc fejlődött ki Karakás rendőrfővezető és a hatalmas erejű Kánya, rablóvezér közt. Ez a pisztolyával támadott a rendőrfővezetőre, de szerencsére nem sült el fegyvere s mivel a rendőrök csak három voltak, élet-halál harcolni kellett vívniuk a rablókkal, a kik semmi áron sem akarták magukat megadni. Nagy erőfeszítés után sikerült csak összehozni a bandát s beszállítani Moholra, a hol most már erős fedezet alatt őrzik a jó madarakat. A dulakodás közben a rendőrök is megsérültek, de Kánya is kapott vagy 14 sérülést, közte egy bordatörést és homlokán át a szemére olyan erős kardvágást, hogy valószínűleg szemét veszti.

Érdekes a rendőrség által kocsiszámra behordott lepott tárgyakat látni. Egész dísznődolgok, sonkák, gabona, liszt, bor, szóval mindenféle élelmi cikk, ágyneműk s kalaptól a cipőig mindenféle ruhadarabok vannak ott. Általában a modern harcászati elvei szerint operált a felfegyverkezett csoport, nagy súlyt fektettek az élelmezésre, t. i. jó ellátásukra temérdek gabonát és husumut hordtak össze saját költő fogatukon. Így nemrégiben egy helyről, a Bakos-féle adai szállásról 8 zsák búzát hordtak el s azt kényelmesen megőröltették. De a nagybotról sem feledkeztek meg. Nagypéntekre virradóra a moholi halásznak 25 kitélő hal készletét lopták el a Tiszáról. Persze az adai és moholi bűjtők közönség nem tudta, miért nem jut halhoz. Vallatáskor többek közt így sóhajtott Kánya:

— Hej! csak az a hal ne kívánta volna a sok bort.

Mikor magyarázatát kérték, azt mondta, hogy azért esett foglyul, mert be volt rugva.

Tényleg, ha nem jön ki az istállóból a rendőroket megátadni, még ma sem tudják, hogy a Kánya Moholon tartózkodik. Vagy ha józanul jön ki, bizonyára nem bírtak volna vele. A börtönben egyre azt mondogalja:

— Röstellem, hogy 3 rendőr elbánt velem, mikor tiztől sem félek.

Ugy beszél, hogy Kányának szeretője is ott volt, de a zaj hallatára az ablakon át elmenekült, míg a közel 1 óráig tartó dulakodás és élet-halál harc folyt a betyár és a rendőrök között.

UJDONSÁGOK.

Kolozsvár, április 13.

Bohemiában.

Eldaloljuk egy-egy virágnak Az ő szomorú, bústörténetét. Ősi időben lassu hervadását, Mikor hullatja apró levelét. És a magunk sorsára gondolunk S titokba ejtünk égő könnyeket, — Bohemiában sokan vannak Csaldótt lelku emberek.

Szaladunk egy-egy fénylő csillag után, Mikor kigyul a tiszta esti égen, S mikor azt hisszük, hogy már elérjük, Akkor foszik el, lobban el éppen. Ilyenkor aztán fölír a nóta, Hogy a csillagfény balgán hiteget, — Bohemiában sokan vannak Hiszékeny lelku emberek.

Az egyszerű, szűk, fakó szobában, Olyan mesés világra gondolunk, Mikor a vágyak, álmok cölhoznak érnék S ölelni tud csupán a két karunk, Mikor szívünk a tenger szenvedést — A boldogságot mindent elfeled, — Bohemiában sokan vannak Ábrándos lelku emberek.

— Mikor aztán lassan a szív kihűl Mikor a rózsák rég elhervadtak, Ott van a tövis vizgatásul, Azok aztán hervadtatlanok. Sójajva sokszor elgondolokunk, S kesergünk hosszan a romok felett, — Bohemiában sokan vannak Vigasztalásra váró emberek....

...Tél viharzik el a fejünk fölött, Bezig a szél a fagyos ablakon, Ilyenkor a csendes, fató szobában, Én istenem, hideg lehet nagyon.

A sok reménység cifra rongya Öregségünkre nem hágy egyebet, — Bohemiában sokan vannak Nyomorgó, fázó emberek....

Kató József.

— (Szakosztályi ülés.) Kolozsvár sz. kir. város törvényhatóságának jogügyi, pénzügyi, tanügyi és rendészeti szakbizottságai ma, szerdán délután 3 órakor a városi közgyűlési teremben együttes szakbizottsági ülést tartanak az alábbi tárgyakkal: 1. A kolozsvári róm. kath. plébániái hivatalát a Ferenc József-ut 39. sz. alatt lévő városilag segélyezett magán óvodának az egyházközség részére való átengedése iránt. 2. Esztergom sz. kir. városát a városi tisztviselők fizetésének rendezése tárgyában. 3. Előterjesztés a városi, állás és helypénzszedérről alkotott szabályrendelet érvényének meghosszabbítása iránt. 4. Előterjesztés az alsó-városrész számára építendő híd tárgyában. 5. Előterjesztés a Trefort-utcaiban az elmeegógyintézet előtti terület rendezése tárgyában. 6. Előterjesztés a házszám-táblák után fizetendő, de behajthatatlan díjakról. 7. Előterjesztés az ev. ref. kollégium tulajdonát képező Bethlen-utcai 31. sz. házastelek vételárösszegének megajánlása iránt. 8. Előterjesztés a Rákóczi negy köztség két utcának elnevezése tárgyában. 9. Felelőbevétele Ambrus Gergely háztulajdonosnak London-utca 19. sz. alatti házastelek után kirott járadék tárgyában hozott tanács végzés ellen. 10. A „Mária Valéria-árvaház” — választmányának kérésére épülete javításához segély megszavazása iránt.

— (A kolozsvári ügyvédi kamara az országos ügyvédi értekezleten.) Az ügyvédi kamarák e hó 17. és 18-án Budapesten tartandó országos értekezletén a kolozsvári kamarát, Dobai Antal elnök, dr. Mihály József titkár, dr. Viskó László ügyész, dr. Papp József kolozsvári és dr. Mohay Ödön gyulafehérvári ügyvédek képviselik. A küldöttség, melyhez megüzött is lehet csatlakozni, 16-án a déli vonattal indul el Kolozsvárról.

— (Tisztviselők ügye.) Torda városi tisztviselői kara e hó 9-én tartott értekezletén Dulla János árszékű ülnök elnöklete s Lugossy Boldizsár jegyzősége mellett egyhangúlag elhatározta, hogy csatlakozik „Esztergom törv. hat. városi tisztviselőinek átiratához”, melyben a városi tisztviselők fizetésének állami hozzájárulás utján való emelését célozza.

— (A Mensa estélye.) A Mensa házi estélyét, melyről már megemlékeztünk, holnap, csütörtökön fogják megtartani. Az estélyt házas, két fogásos vacsora előzi meg, mely után társasjáték következik. A társasjáték végétől aztán táncperidő a fiatalok és jární fogja a táncot Pongrácz zenéje mellett, asár reggelig is.

— (A kolozsvári Athletikai Klubról.) A kolozsvári Athletikai Klub versenybizottsága e hó 11-én este 6 órakor ülést tartott a Torna-Vivodában. Az értekezleten számos tővös s a tőrevő egyesület jövő fejlődését biztosító határozatot hozott a szép számmal egybegyűlt bizottság. Elhatározta: hogy májusban a Torna-vivoda udvarán díszes házi versenyt rendez az egyesület a Deési Torna és Vívó Egyesület közreműködésével, mely utóbbi egyesületet a Kolozsvári Athletikai Klub vendégül már előbb szívesen meghívta. Ez az első alkalom hosszú idő óta, hogy tornászaink a nyilvánosság előtt is szerepelnek s a buzgó tagok bizonyára igyekezni is fognak első szereplésükkel nemcsak gyönyörködtetni az érdeklődő közönséget, de a tornát és atletikát meg is kedveltetni vele. Az ünnepély — ha az idő is kedvez, — sikeresnek ígérkezik. Mint az országos tornaegyletek szövetségének tagja, a Klub részt vesz az Aradon pünkösdkor rendezendő három napos országos szövetségi versenyen is, hová 20 tagja fog lerándulni s több egyéni és egy csoport versenyben vesznek részt a Klub tagjai. Az Athletikai Klub ez uton is szívesen hívja meg az érdeklődőket e szép ünnepen való részt vételre, mely az eddigi értesítések szerint a magyarságnak fényes országos ünnepe lesz. A verseny bizottság, továbbá véglegesen megállapította, hogy milyen legyen az egyesületi tagok torna ruhája: fehér ing piros szegélyllyel, fehér sapka piros csillaggal, piros öv, sötét nadrág. A versenypálya ügye is előbbre haladt. A Klub kiküldött pálya bizottsága megkezdte munkáját a pálya létesítésére s eddig egy a vállas és közoktatásügyi minisztériumtól, mint a várostól biztató ígéretet nyert. Belátja mindenki, hogy Kolozsvárnak — mely város hivatalva van arra, hogy a testgyakorló sport terén is Erdély többi városainak vezetője legyen — versenypályára égető szükség van, de minthogy ez a pálya a helybeli középiskolák használatára is tervezték, csak annál biztosabban remélhető létesítése.

— (Sorozás.) Az 1904. évre szóló katonai sorozást május 24. és 27-én tartják meg Kolozsváron. Az első három napon azok a helybeli illetőségűek mennek a sor alá, kik 1881, 1882 és 1883-ban születtek; 27-én pedig az idegen illetőségű állításköteleseket sorozzák.

— (Szent Antal felolvasó-estély.) A legközelebbi Szent Antal felolvasó-estély holnap csütörtökön, e hó 14-én, este 6 órakor a róm. kath. főgimnázium dísztermében fog megtartatni. Felolvas ezúttal Heinrich Józsa, a tanítónéközpő intézet igazgatója, „A bajok békés eltűrése” című tárgyáról; Pinta Ilona a tanítónéközpő intézet növendéke és Nalácz István joghallgató, egye egy költeményt fognak elszavalni, a Mária énekek pedig négy vallásos ének ad elő. Gróf Majláth Gusztáv Károly püspök megjelenését ezen felolvasó estén biztos kiállításra helyezte.

— (Gróf Majláth Gusztáv — pécsi püspök.) Egyik pécsi napilap azt a föltét-

lenül érdekes hírt közli legutóbb, hogy gróf Majláth Gusztáv, erdélyi római katolikus püspök, — az említett lapnak állítólag jól értesült forrása szerint — már a közel jövőben pécsi püspökké fog kinevezettni. Gróf Majláth püspököt a rezidencia-cserére a jelzett hírt szerint az a körülmény indította, hogy az erdélyi éves legelő rossz hatást gyakorol a főpap egészségi állapotára. Ezen az alapon érvényesítette gróf Majláth püspök magas befolyását pécsi püspökké leendő kinevezetése érdekében, mihez jelentős súlyt ad az a körülmény is, hogy gróf Majláth Gusztáv püspöknek Pécs a szülővárosa s így a szűkebb hazába való visszavágás is érthető és megmagyarázható momentum. A pécsi lapnak tudósítását bővebb kommentár nélkül közöljük, érdeklődéssel várva az erdélyi római katolikus püspökség további sorsáról szóló híreket.

— (Házasság.) Dr. Török István, kolozsvári ev. ref. kollégiumi igazgatónak leányát, Török Annát, e hó 23-án délelőtt 11 órakor vezeti oltár elé Lengyel Endre, hajdunánási ev. ref. középiskolai tanár, a helybeli farkas utcai ev. ref. templomban.

— (A parlamenti megvesztegetési ügy a sajtóbírósa előtt.) Mikor a gróf Szapáry László-féle megvesztegetési ügy a parlamenti bizottság előtt folyt, a szociáldemokraták részéről a bíróság előtt megjelent Bokányi Dezső pártvezér és kijelentette, hogy a szociálistáknak is fényes ígéretet tett egy Szeles Adorján nevű úriember arra az esetre, ha ők az obstrukció ellen állást foglalnak és erős mozgalmat indítanak. Bokányiék azonban ezt az ajánlatot visszautasították. Ebből az alkalomból az újjászervezett szociáldemokrata-párt lapjában s a „Szabad szó”-ban hosszabb cikk jelent meg, a melyben Magyar Gyula elmondja, hogy Szeles Adorján az ő szerkesztőségükben is járt hasonló ajánlattal, azonban ezt az urat kíméletlenül kiutasították. Szeles Adorján a cikktartalma miatt saját újtján elkövetett rágalmozás vétsége miatt följelentette Magyar Gyulát, a kit vád alá helyeztek és ügyében a mai napra tűzték ki a főtagyalást. Ítéletre azonban nem került a sor, mert Magyar védője dr. ifj. Székely Dezső kijelentette, hogy tévedés forog fenn. Szelest nem utasították ki, nem is tett ilyen merész ajánlatot; a panaszos meglegedett ezzel a nyilatkozattal, mire a bíróság a további eljárást megszüntette.

— (Oszkár svéd király és a kolozsvári postások.) A kolozsvári posta és táviróhivatal tisztikara pár hónappal ezelőtt műsoros mulatságot rendezett. Ezen a mulatságon a műsor rendén egy melodramát is előadtak, melynek „Andres, a svéd lég-hajós” volt a címe. Szerzője pedig Szabó Domokos és Horváth Ármánd kolozsvári postatiszték. A melodramát aztán diszesen beköltötték a postások és magyar-svéd címmel díszített táblában elküldötték Oszkárnak, a svédek uralkodójának. Oszkár svéd király most köszönetet mondott a postásoknak az ajándékért. A köszöntő levél tiszta magyarsággal van megírva és benne a lovagias magyar nemzet igaz barátjának mondja magát Oszkár — a svédek királya.

— (Budapesti sztrájkok.) A sztrájkoló cukrász-szolgálatok ugyancsak mégis jobban érzik magukat a szabad természet ülen, a Hermína-kerti sztrájkutányán. Tegnap elköltözködtek a Népszínház-utca, de ma ismét visszahelyezték a tanyájukra a régi fészekbe. A cukrászok tanyája korántsem mutat olyan vig képet, mint annak idején a szabók sztrájkja mutatott, szegény emberek, egyik napról a másikra élnek és a sztrájk-kaesza éppen nem bővelkedik az anyagiakban. Ígéretet ugyan kaptak már Franciaországból, Londonból, de pénzt mindeddig keveset láttak. Egyébként a mesterek részéről nem történt semmi közeledés, ők a lehuzott bolt-rostélyok mögött várják a harc kimenetelét. — A lakatosok tegnap sárgaszínű plakátokat árasztották el a várost. A plakátok „gazemberek” szóval kezdődnek és a mesterekről szólnak. Az áll bennük, hogy a mesterek kikezeltették a munkásokat s most, hogy már meg vannak törve, elcsigáztatták, sztrájkőrökké akarják őket tenni. A plakátok így végződnek: „Az utolsó kincstűnket, a becsületünket akarják elrabolni, hogy olyanok legyünk, mint ők!”

— (Furcsa fizetség.) Gál Demeter kolozsvári bérkocsist egy elegánsan öltözött fiatalember pár nappal ezelőtt felszólította, hogy szállítsa el őt Szamosújvárra. A bérkocsis eleget is tett a felszólításnak s elszállította a fiatal urat az örmény metropolisba. Ott azonban sehogyan se akarta megtalálni a smokingos ur a házat, ahová bekvártélyozza magát s órák hosszat forogskálalt a fűkrossal Szamosújvár girbe-görbe utcáin. Gál Demeter végre megtalta a dolgot s kijelentette, hogy ő bizony tovább nem járja a bolondját: fizessen az ur s aztán menjen a merre lát. Az ur azonban nem a pénzes tárcáját húzta elő a fiakkal felszólalására, hanem a revolverét, melyből egymásután kétszer lőtt rá Gál Demeterre s ezzel kigurva a kocsiból, eltűnt az éj komályában. Gál Demeterben csak az egyik lövés tett kárt. A halántékába fúródott be a golyó, de nem ejtett mély sebet, úgy, hogy tegnap már félig

beheggedt sebbel és egy orvosi bizonyítvánnyal felszerelve, másképpen pedig egészségesen jelenhetett meg a kolozsvári rendőrségen. Az orvosi bizonyítvány azt bizonyítja, hogy Gál Demeter sebe nyolc nap alatt gyógyul, ellenben maga Gál Demeter semmit sem tudott bizonyítani, sőt még arra sem emlékezett, hogy milyen forma volt az az ur, ki ilyen különös módon fizetett meg a fuvarért. A rendőrség ennek dacára is bevezette a vizsgálót.

— (Ügyvédből kereskedő.) Erdélyes pályaválasztásról ír szabadkai tudósító. Taussig Izso dr. szabadkai ügyvéd, a „Jogélet” című szaklap szerkesztője az ügyvédség gyakorlásáról lemondott. Taussig Izso lemondása után belépett a „Taussig Vilmos” szabadkai kézműváru nagykereskedésbe, mint a cég belfutaja.

— (Az egyiptomi nagybácsi.) Az amerikai nagybácsi már lejártá magát. Még a regényekből is kikopott misztikus alakja, amelyet a szélhámosok túlságosan megfosztottak a hitelétől. Az újdonság ingerével, igaz örömmel fogadjuk tehát a nagybácsi legújabbját: az egyiptomi bácsit. Egy fővárosi család dicsekedett mindig azzal, hogy ilyen nagybácsija van Egyiptomban, a cigaretták hazájában. Tóni bácsi, vagyis „Antal pasa” sok évvel ezelőtt kivándorolt Egyiptomba, ahol nyoma veszett. Hanem a családi legenda hamar föltámasztotta. Biztos tudomása volt arról, hogy Tóni bácsi egész regényt élt át a Nílus partján, kincseket halmozott fel s a khedive legjobb barátai közé fogadta. De hát biztos hír nem érkezett róla a mult hétig. Egy napon a család feje táviratot kapott Hamburgból:

»Egyiptomból érkeztem. Estére Berlinben leszek. Vacsorára hozzátok jóvők. Csókol valamennyiteket — Tóni bácsi.

A távirat hatása nagyobb volt a regényekben szereplő vilám s egyéb bombák hatásánál. Természetesen nagy vacsora készült, a gyermeket uj ruhákba bujtatták, a lakást felvirágozták. Pontban 7 órakor meg is érkezett a bácsi. Pompás ember volt: rengeteg terjedelmű, kedélyes nevetéssel, széles szakállu ur, vastag aranyláncal, gyűrűkkel, nagy okulárral. Azt mondta, hogy a Gran-Hotelben van megszállva s az ajándékai, a melyet magával hozott, még a podgyásában van. Hanem azért nem mulasztotta el nagylelkűségének bizonyosságát adni; kivetit egy csekk-lapot s 4000 márkát utalványozott egy bankháza a háziasszony számára. A vacsora természetesen kitűnő hangulatban ért véget. Hanem a bácsi el akart menni még mulatni oly régen volt itthon, hogy vágyik egy kis kalandozásra.

— Bánye gyerekek — mondta hirtelen — nincs nálam aprópénz. Van a házbán 30—50 arany? Majd adok utalványt a bankomhoz.

Hogyne lett volna a kedves bácsi részére! Az összes aranyakat odaadták neki, hadd mulasson.

— Reggel jertek hozzám a szállóba, — mondta bucsúzáskor.

Reggel persze siettek hozzá és akkor leesett az álla a családnak. Az egyiptomi bácsit nem ismerték ott. A bankban persze szintén nem váltották be az utalványát. Most a reudőrség keresi a zseniális egyiptomi bácsit.

— (Apa és fia, mint vetélytársak.) Kegyetlen gyilkosság történt szombaton éjjel Bresztovác községben, a hol — mint nekünk írják — egy Araczi Szevtozár nevű katona megölte a saját apját és feleségét. Az eset előzményeiről az alábbi tudósítást kaptuk: Mintegy három évvel ezelőtt Araczi Szevtozár megszöktetett egy Preics Jelena nevű leányt a szülői háztól. A szöktetés után a szerelmese Aracziéknál húzta meg magát; törvényes házasságra azonban nem léphettek, mert a legény katonasorban volt. Másfél évvel ezelőtt Aracziéknak be is kellett vonulnia katonai szolgálatra s azóta Bécsben szolgált. Akkortájt történt, hogy a legény anyja meghalt, a háztartás vezetését a fiatal Protics Jelena vette át, a ki azóta együtt lakott apósával. Az após és a menyecske összebarátkoztak, ugyanígy, hogy lassan szerelmi viszony is fejlődött ki köztük, a mi természetesen nem maradt következmények nélkül. Ennek a szerelemnek az első gyümölcset ezelőtt félévvel elemésztették, de pár hónappal ezelőtt a fiatalasszony ismét anyai örömeinek nézett elébe. A dolog nem okozott nagy gondot az asszonynak, mert bízott az előbbi sikerben. Nagy lett azonban a rémület, két héttel ezelőtt, a mikor a katona férj megírta, hogy a szerb húsvéti ünnepekre hazajön. A fiatalasszony rögtön elhívatta Tomics Krisztina kuruzslónőt s megállapodtak, hogy hamarosan segítenek a bajon. A kuruzsló-asszony elvégezte a műtétet, de ez oly rosszul sikerült, hogy a fiatal asszony halálos beteg lett. Ebben az állapotban találta őt Araczi Szevtozár, a ki szombaton reggel érkezett haza. A fiatal katona még aznap megtudta, hogy mi baja van az asszonynak és hogy kivel folytatott szerelmi viszonyt. Heves összekoccanás történt apa és fia között, miközben a katona felkapott egy baltát s azzal vagdalta össze az apja fejét, a ki az ütések következtében szörnyen halt. A betegesen fekvő asszony hallván, hogy a másik szobában mi történt, észrevétlenül kíváncsorgott a házból és átmélt a szomszédba, a hol elrejtőzött. Ez volt a szerencséje, mert a gyilkos katona, amint az öreg Ávackivel végzett, a bűnös asszonnyal is le akart számolni, de azt már nem találta. A gyilkost letartóztatták.

IRODALOM.

— (Az örmény kereszténység eredete.) E címet viseli Ávedik Lukács, erzsébetvárosi főesperes plébános történelmi monográfiája, melynek célja: „egyrésztől megörökíteni az örmény kereszténység 16 százados

jubileumát, amely ez évvel vette kezdetét; másrésztől kiegészítést szolgálni egy új ismeretével a korszakalkotó emlékekben annyira szűkszavú és összevart világörnélemnek és bemutatni az örménynek Sz. Istvánját, Világosító Sz. Gergelyt hitvallói életének csodás részleteivel.” A tíz ívet meghaladó terjedelmű könyv ára 1 korona, melynek tiszta jövedelmét az erdélyi r. kath. egyetem javára szánta a szerző.

(.) Magyar perbeszédék címe alatt Politzer Zsigmond és fia jóhírű budapesti könyvkiadó vállalta egy érdekes gyűjteményes mű kiadását kezdte meg. A törvényszéki szónoklat talán francia országot kivéve, sehol sem haladt annyira, mint épen Magyarországon. Az amugy is szónok magyar nemzet jogászai a törvényszék sorompói előtt sem vetkezik le a művészi hajlamukat s különösen ez új bűnvádi perrendtartás által meghonosított esküdtzéki intézmény életbe lépte óta évről-évre igen sok jogászilag tartalmas, szónokilag formás, sőt ékesen szóló vád és védbeszéd hangzik el a Magyar törvényszékek előtt. Mindez ideig ezek a tárgyakat tekintve is igen érdekes törvényszéki beszédék a nagy közönségnek, sőt legtöbbszörben az érdeklődő céhbelieknek is hozzáférhetőnek maradtak, pedig azok mindenike a bűnös ismeretlensége miatt a laikusoknak sokszor érdekesfűző, a jogászoknak tanulságos olvasmányt képezhet, sőt a szónokias formai megtanításáról kiemelhető példaként szolgálhat. Ezen az érezhető hiányt van hivatva segíteni a Magyar perbeszédék gyűjteménye, a melyből eddig már két terjedelmes füzet jelent meg. Az első füzet már tekintélyes kötetet képez s Zöldi Márton gyűjtötte össze. Érdekesfűző tartalma a következő: Kozma Sándor főügyész replikája, Inczédy László lázítási bűnpörében, Dr. Friedmann Bernát védőbeszéde ifj. Gárdos Lajos hitvesgyilkossági bűnpörében. Ugyancsak védőbeszéde a Tarnoczky féle uszora perben. — Polónyi Géza védőbeszéde a kir. Curia által csak a napokban elbírált híres Nagy Ákos-féle végredelet hamisítási bűnpörben. Dr. Visontai Soma védőbeszéde a Tomics Jásza gyilkossági perében a Tomics érdekes beszédével együtt. Dr. Vázsonyi Vilmos védőbeszéde Mezői Vilmos igaztási perében a vádlott beszédével. Dr. Veisz Sándor védő beszéde a hitvesgyilkossággal vádolt Gázdagh Imréné elleni ügyben. Dr. Daróczy Elek vádbeszéde a Marok Sándor féle híres önbetörési bűnpörben. Dr. Fried Vilmos beszéde a rablás és emberöléssel vádolt törzsi házaspár ügyében s végül a füzet gyöngye, dr. Kelemen Samu poetikus szépségű védőbeszéde a Papp Béla féle szatmári hírhedt testgyilkossági bűnpörben. A II. füzet dr. Oberschall Pálnak a Rusnyák János féle hírhedt bűnpörben elmondott beszédét tartalmazza. Az érdekes gyűjteményt, midőn olvasóink figyelmébe ajánljuk, megemlíti, hogy az első füzet ára 3 kor. 60 fillér, a II. füzeté 60 fill. s kaphatók a kiadónál, de bármely más könyvkereskedőnél is.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Kolozsvár, szerdán, ápr. 13-án:

SHERRY
Operette 3 felvonásban.

Kezdeté 7-kor, vége fél 10 kor.

Holnap, csütörtökön, április 14-én:

VÁLJUNK EL.

SZÍNHÁZ.

Heti műsor:

Szerda: Sherry. (b. 181.)
Csütörtök: Vájlunk el. (b. szűnet XII.)
Csillag I. m. v.
Péntek: Makrancos hölgy. (b. szűnet XIII.)
Csillag T. m. v.
Szombat: Az attaché. (b. szűnet XIV.)
Csillag T. m. v.
Vasárnap d. u.: A betyár kendője.
este: A denevér. (b. 182.)

* Drótos tót. Egy közepes zsuron is többen vannak manapság, mint tegnap este a színház nézőterén. A páholyok nagy része üresen meredt a színpadra, míg a földszinten az üres padokor bizonygatták, hogy a „Drótos tót” immár épen elégszer indult vándorútjára és az öreg Pfefferkorn is már az unalomig elégszer zavarta meg két jegyespár boldogságát. Maga az előadás is teljesen hozzáilleszkedett a nézőtér unalmas hangulatához.

Nincs is róla semmi különös mondani valónk. Középes előadás, vagy részben a közepesen aluli tehetségek kísérletezései.

Közönség köréből.

Az iparos aggmenház építése.

Az iparos aggmenház építésére ma volt meg az árlejtés, melyre összesen 15 ajánlat érkezett be. Beadott összesen 15 ajánlat, melyek között van olyan is, amely az egész munkára és vannak olyanok, a melyek csupán a munka egyes ágaira adták be. Ha ez utóbbiakat összegezzük, akkor összesen 34,000 koronába kerül az aggmenház építése; míg az egész munkára szóló ajánlat 36,000 koronáról szól. Mégis; az a hír terjedt el, hogy ez utóbbi ajánlatot fogadja el az iparos egylet. Tekintettel arra, hogy milyen nehezen lehet adományokban 2000 koronát összegyűjteni, kíváncsi vagyok a választmány döntésére és arra, hogy mennyire viseli szívén a takarékoság elvét.

Kolozsvár, 1904. április 12-én.

Egy alapító tag.

* E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Táviratok

A kormánypárt értekezlete.

Budapest, április 12.

A kormánypárt ma este értekezletet tartott, melyen letárgyalták a megyei tisztviselők, a jegyzők és az állami anyakönyvvezetők fizetésrendezésére vonatkozó törvényjavaslatokat.

Tisza István bejelentette, hogy holnap válaszolni fog Hegedűs Lórándnak a kivándorlás ügyében hozzántéztett interpellációjára.

Általános mozgósítás Oroszországban.

Budapest, április 12.

Pétervárról jelentik: Elrendelték az általános mozgósítást, mely szerint minden 40 éven aluli férfi 3 nap alatt köteles bevonulni a csapathoz.

A tiroli népfelkelők behívása.

Budapest, ápril. 12.

Triesztből jelentik: Az összes tiroli népfelkelők berendelték szolgálattételre.

Az orosz-japán háború.

— Legújabb hírek. —

Budapest, ápril 12.

Londonból jelentik: A Times jelenti Liucsvangból 8-áról: Az egész déli Mandzsuriában viz alatt állnak a vasutak az erős esőzések folytán. Az utak járhatatlannak, a tábori távirók meg vannak szakítva, a közlekedés az országon által lehetetlenné van téve.

Tihanyi Irma bűnpöre.

Budapest, április 12.

A világot járt szélhámos báronő: Tihanyi Irma bűnpereinek tárgyalását ma kezdték meg a törvényszéken. Tihanyi Irma a legújabb divat szerint öltözve, rendkívül elegánsan jelent meg bírái előtt és tagadja az ellene emelt váltóhamisítás vádját.

A beidéztet tanuk nem jelentek meg, ennél fogva a tárgyalást elnapolták.

Az angol hadseregéből.

Budapest, április 12.

Londonból jelentik: Lord Kitchener, az indiai hadsereg főparancsnoka, napiparancsot adott ki, amelyben a hadsereg általános hadi készenlétével foglalkozik. Őra inti a hadsereget a téves becsléstől, mely szerint módjában állna minden ellenséggel felvenni, a kivel dolga akad. A hadseregnek a háborúra való kiképzés azt a rendszerét kell követnie, mely a mai körülményekhez képest a legalkalmasabb. A napiparancs ezután különböző változtatásokat sorol fel, amelyeket lord Kitchener nevezett célból szándékozik létesíteni. Hangsúlyozza az alaposan kiképzett vezérkar szükségességét és jelenti, hogy legközelebb indiai vezérkari tisztek kiképzésére szolgáló intézetet állítanak fel.

Merénylet egy miniszterelnök ellen.

Budapest, április 12.

Madridból jelentik: A miniszterelnököt ma délután egy ismeretlen egyén törrel megsebesítette. Közelebbi részletek még hiányoznak.

Római zarándoklat.

Budapest, április 12.

Ma egy kétszáz tagú küldöttség indult — az ország minden részéből — Rómába, a pápa meglátogatására.

A virágáros leány halála.

Budapest, április 12.

Riedl Mariska, egy virágüzlet alkalmazottja, ma délután a virágok közé állva háromszor mellette lötte magát és meghalt. Öngyilkosságának oka: szerelem.

Izabella királynő végredelete.

Budapest, április 12.

Madridból jelentik: Ma bontották fel Izabella királynő végredeletét, mely szerint Alfonso királyt kitagadta vagyona örökösödéséből és 1/2 milliót tevő értékeit Lajos bajor hercegre hagyta.

REGENY.

Japán regék.

(5)

Fordította: Szabó Károly.

Ken-gaku és Kiyo Hime.

Bájos feje, ígéző teste, mesés alkatú tagjai óriás nagyságba és förtelmes alakba nyultak ki és szorultak össze. Csillogó, selymes kékcsékete haja szikrázó sörénnyé lett. Szemei fakón csilámló, lidércfényű golyókká dagadtak, hasonlóan a hold korongjához, mikor fölbugnak késő ősszel a sárért ködéből. Bimbózó ajka tátogó torokká szélesült, fogai éles és hegyes agyarakká nőttek. Ruhája ragyogó pikkelyes páncéllá lett, a karja bőre, mely olyan finom és fehér volt, mint a cseresznye fa virága, megérgesült és megráncosodott ujjai a gyökéhez hasonló karmokká görbültek. Lábai hosszú gyűrűző kigyófarokká csavarodtak és fonódtak össze. Hangja, mely olyan édes és andalító volt, mint tavaszélen a fülemile éneke a szilván, lüheg, fűsértő sziszegéssé, lehellete pestishozó mérges gőzzé változott át.

Ahol csak teste a földhöz ért, úgy szállt a szikra, mintha egy óriási acél egy tűzkösziklét ütött volna meg. Amerre elhaladt, kihalt minden élet; leperzselt fák, megszenesült bokrok, elhamvadt fű jelölték pusztító nyomát.

Ken-gaku már érezte a rém közeledését. Meggyorsította lépteit és elért a kolostor nagy harangjához, mikor Ja éppen kinyújtotta karmos kezét, hogy megragadja. Távolította alatt a papok leeresztették a harangot a veszélyes állványról, hogy körökörül a talapat széléhez ért, csak egyik oldalon volt egy kövel feltámasztva. Ott volt egy kis rés, amelyen átbújt a menekülő.

Ja csengő hahótába tört ki. Fölkapta a harang kalapját, mely kezében igaz varázsvesszővé lett s a sárkányalakú nyeregvasra kusza, végtelen s egyre szűkülő gyűrűkben csavarodott köréje. Tűz szikrázott szeméből és torokából, tűz lobogott sörényéből és pikkelyeiből, tűzet ontottak farka gyűrűi is. Tűzet fogott fedél és állvány, melyek csakhamar parázsos módjára zuhantak le. A szörnyeteg átkot üvöltve, körörvendően ujjongva, ráütött varázspálcajával a tűzárdatban olvadó harangra.

„Segíts meg, örökkévaló Buddha!” imádkoztak a barátok.

„Segíts meg, örökkévaló Buddha!” — hangzott egy elhaló, fájdalmas fohász a harang alól, a zsaratnok recsegésébe, sistergésébe, a szél zugásába vegyülve.

Es még egy velőkhátú jalkiáltás — és még egy azokoktűntet főlcsapó tüzes sugar villanása.... A követek perében Kiyo Hime Ját elnyelte a megolvadt harang forró tajtékja.

(Folytatása köv.)

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Budapest. Dr. Sz. K. Szives ajánlatát köszönettel fogadjuk és várjuk az ígért küldeményt.

Székelv Lapok szerkesztősége. Marosvásárhely. „Mezei Antal” aláírásával „Dal egy dobosról” cím alatt egy vers jelent meg b. lapjuk április hó 12-iki számaiban. Kollegiális tisztelettel figyelmeztetjük Önöket, hogy Mezey Antal ur egy közönséges kis irodalmi szarka. Mert: a jelzett vers az „Ujság” m. év április hó 12-iki számában — tehát éppen egy évvel ezelőtt — már megjelent és pedig Földes Miklós az ismert nevű poeta tanár tollából. A fent jelzett Mezey Antal ur tehát azzal ünnepelte meg a vers megjelenésének évfordulóját, hogy kiadta saját neve aláírásával — csupán egyetlenegy szó megváltoztatásával — a verset. Ezt a szemérmellen irodalmi tolvajlást, midőn átadjuk a nyilvánosságnak, egyszersmind szükségesnek tartjuk megjegyezni, hogy Földes Miklóst értesítettük az ügyről. A magunk részéről azonban mégis szükségesnek tartjuk megjegyezni, hogy Mezei Antal ur irodalmi tolvajlása nagyon súlyos beszámítás alá esik, mert itt a legnyilvánvalóbb és legerősebb plágiumról van szó.

Felolós szerkesztő

HERCZEG JENŐ.

Lapfajtájados:

GOMBOS FERENCZ

NYILTÉR.

Nyilt levél.

Szives tudomására hozzuk a n. é közönségnek, hogy bevásárlási utainkhoz hazaérkezvén, elismert első rangú gyárosoktól sikerült igen jutányosan a

tavaszi és nyári évadra

férfi és női

szebbnél-szebb szöveteket

beszerezünk, melyeket Kolozsvárt, Deák Ferencz-utca 40. szám (saját ház) alatt levő

nagy posztóraktárunkban

árusítunk. Raktárunkban a legfinomabb

magyar, angol és skót

gyártmányú szövetek, a legdivatosabb minőségben és nagy választékban.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve, biztosítjuk egyuttal jutányos és pontos kiszolgálásról.

Moskovits B.

örökös.

Zauderer

üzletvezető.

2912 65—80

